

„*Mir*”

Gedicht:

Mir han doch geweß dä Völker gezeig,
mir künne doch secher nit klage.
Mir han et bewesse bis hück, wat et heisch,
met Jhre em Kreeg sich zo schlage.
Mir han doch met eins et Lüttich gekræg,
Antwerpe, Moböösch un Ramür.
Wer hät no Berlin de Russe d`r Wäg
versperrt? - Keiner anders, wie mir.
Ob See sin mir och de Helde vum Dag,
wat mir inne beibränge - sitz. -
Op eimol nevve däm Schwaatlappe steiht
e Mädsche vum „Rude Krütz”,
dat hält dem Schwärmer vum Vaterland
bescheiden dohin die Bux.
Un dä, dä noch nie e Gewehr en d`r Hand,
säht einfach: „Ich gevve jetzt nix”.
Mer hät ere där vill met su`ner Manier,
worum sagen die bloß immer „Mir”?